

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (druga izba) wydanego w dniu 12 września 2007 r. w sprawie T-249/04 Combescot przeciwko Komisji, wniesione w dniu 27 listopada 2007 r. przez Philippe Combescota

(Sprawa C-525/07 P)

(2008/C 37/15)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Philippe Combescot (przedstawiciele: A. Maritati i V. Messa, avvocati)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie wnosi o

- w ramach zmiany rozstrzygnięcia wyroku Sądu Pierwszej Instancji wydanego w dniu 12 września 2007 r. w sprawie T-249/04 stwierdzenie niezgodności z prawem sprawozdania z przebiegu kariery, sporządzonego przez pana M. mimo jego całkowitej niezdolności do jego sporządzenia, który w rzeczywistości sprawował rolę przełożonego odpowiedzialnego za ocenę zdolności wnoszącego odwołanie, przy czym niezdolność ta wynika z sytuacji poważnej i nieodwracalnej wrogości występującej między wnoszącym odwołanie a jego przełożonym, który ostatnio wyraźnie sam to przyznał; następnie uznanie żądania zasądzenia wymagającego określenia zadośćuczynienia w wysokości co najmniej 100 000 EUR z tytułu doznanych krzywd i uszczerbku dla zdrowia psychicznego oraz zdrowia jako takiego oraz dla życia zawodowego i kariery zawodowej;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Spór dotyczy uznanego za zgodne z prawem sporządzenia sprawozdania z przebiegu kariery zawodowej wnoszącego odwołanie w okresie od dnia 1 lipca 2001 r. do dnia 31 grudnia 2002 r. Wnoszący odwołanie kwestionuje wnioski końcowe, które wysnuł Sąd Pierwszej Instancji, i podnosi, że sprawozdanie z przebiegu jego kariery zawodowej jest niezgodne z prawem, jako że zostało sporządzone przez osobę, pana M., która odczuwa głęboką odrazę względem wnoszącego odwołanie, ponieważ zawiadomił on o poważnych uchybieniach, których w ramach sprawowania funkcji przełożonego przedstawicielstwa w Gwatemali dopuścił się tenże pan M. W konsekwencji tego zawiadomienia organ oddelegował komisję śledczą do Gwatemali i następnie, po przeprowadzeniu dochodzenia w sprawie zawiadomienia wnoszącego odwołanie, OLAF zdecydował w dniu 20 września 2004 r. o wszczęciu postępowania, które zostało zakończone sprawozdaniem końcowym z dnia 30 maja 2006 r. (dalej: sprawozdanie OLAF); sprawozdanie to, podobnie jak i sprawozdanie komisji śledczej działającej w 2002 r. zostało dołączone do akt sprawy. Wnosząc niniejsze odwołanie wnoszący je wnosi o zmianę rozstrzygnięcia wyroku Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich w części, w której Sąd odmówił stwierdzenia niezgodności z prawem sprawozdania z jego przebiegu kariery zawodowej i z tego powodu oddalił również jego żądanie zadośćuczynienia. Wnoszący odwołanie wnosi zatem w odwołaniu o stwierdzenie i potwierdzenie, że w następstwie częściowego i dlatego błędnego, a w każdym wypadku niezgodnego z prawem, sporządzenia sprawozdania z przebiegu jego kariery zawodowej w okresie

2001-2002, poza uszczerbkami dla jego wizerunku zawodowego wnoszący odwołanie doznał nadzwyczaj znacznego uszczerbku dla swojej kariery zawodowej, a ocena dokonana w sprawozdaniu, wpisana w szerszy kontekst przekraczania kompetencji i poniżającego traktowania przez przełożonych, spowodowała jego cierpienie i wewnętrzny niepokój, które następnie, co dokumentują akta sprawy i potwierdzają lekarze pozwanego organu, spowodowały poważny stan depresyjny. Ponadto wnoszący odwołanie wnosi o obszerną ocenę towarzyszących okoliczności stanu faktycznego i uznanie ich wszystkich za mające znaczenie dla stwierdzenia niezgodności z prawem sprawozdania z przebiegu jego kariery zawodowej i w związku z tym uznania jego żądania zadośćuczynienia.

Wnoszący odwołanie podnosi, że wyrok Sądu jest niespójny; Sąd stwierdza co prawda, że cele w postaci bezstronności i nieskazitelnosci wymagają poszanowania w każdej sytuacji, w której urzędnik musi ustosunkować się do konkretnej praktyki i że urzędnik nie powinien znajdować się w takiej sytuacji osobistej, która niezależnie od bezstronności i rzeczywistej zgodności z prawem dokonywanej przez niego oceny w oczach innej osoby stanowi przejaw utraty bezstronności i obiektywności, lecz w przypadku pana M. dochodzi jednak do całkowicie niezrozumiałych wniosków końcowych. Następnie wnoszący odwołanie podnosi niespójność wyroku w zakresie, w jakim Sąd orzekł, że inicjatywy wnoszącego odwołanie, podjęte, gdy został stacjonarnym doradcą w Gwatemali, doprowadziły do powstania sytuacji, która dla pana M. była co najmniej nieprzyjemna i stwierdził, że nie prowadzi to do znalezienia się przez pana M. w sytuacji, która jest całkowicie nie do pogodzenia z zadaniem polegającym na dokonaniu oceny wnoszącego odwołanie w zgodzie z zasadą bezstronności i neutralności. Wnoszący odwołanie wskazuje, że sporządzenie sprawozdania przebiegu kariery zawodowej odzwierciedla swobodną ocenę, tak że elementy merytoryczne nie mają decydującego wpływu na ocenę i nie mogą ani potwierdzić, ani podważyć rzeczywistego punktu wyjścia, mianowicie, iż pan M. sporządził ocenę, mimo iż ewidentnie był wrogo nastawiony do wnoszącego odwołanie. Wnoszący odwołanie zauważa przy tym, że udział w charakterze drugiego oceniającego osoby neutralnej względem stosunku pomiędzy wnoszącym odwołanie a panem M. nie ma charakteru egzonerującego. Następnie wnoszący odwołanie kwestionuje poszczególne punkty sprawozdania. W końcu wnoszący odwołanie wnosi o zastosowanie odpowiednich środków proceduralnych.

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (druga izba) wydanego w dniu 12 września 2007 r. w sprawie T-250/04 Combescot przeciwko Komisji, wniesione w dniu 27 listopada 2007 r. przez Philippe Combescota

(Sprawa C-526/07 P)

(2008/C 37/16)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Philippe Combescot (przedstawiciele: A. Maritati i V. Messa, avvocati)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich